

**การศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
ในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของผู้เรียนในสถานศึกษา
สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี
A study of guidelines for administration
of student care system in the student
affairs for student quarrels problems
under PathumThani Provincial Vocational Education.**

ประไพ แก้ววิลัย¹ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์²

Prapai Kaewwilai¹ Chalabhorn Suwansumrit²

¹นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: Prapai.kaew21@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: chsuwa@rpu.ac.th

Received: 2023-06-01 Revised: 2023-07-03 Accepted: 2023-07-14

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และ 3) เสนอแนะแนวการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ของฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความความสอดคล้องและค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 และ 0.93 กับผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 160 คน ใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีเพศและอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน คือ สถานศึกษาควรแจ้งผล ติดตาม ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทส่งต่อไปยังผู้ปกครองหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน, การป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน, ฝายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

Abstract

The research aimed to study 1) The level of opinions of school administrators and teachers towards the administration of the student care and assistance system. 2) Compare personal factors with the level of opinions of school administrators and teachers regarding the administration of the student care and support system. 3) The suggesting guidelines for the administration of the student care and support system of the student affairs for student quarrel problems under PathumThani Provincial Vocational Education. The conducting research using a questionnaire with concordance and reliability values of 0.95 and 0.93 with administrators and teachers of vocational educational institutions in Pathum Thani Province. Obtained from stratified random sampling of 160 people using statistics: frequency, percentage, mean, standard deviation. T-test (t-test), one-way ANOVA, pairwise mean difference test with LSD, and content analysis.

The results of the research were as follows: 1) The administration of the student affairs development department's student care and support system in preventing student quarrels in general and in each aspect is at a high level. The aspect with the highest average was knowing each student individually. 2) The school administrators and teachers of different genders and ages There was a significant difference in opinions on the administration of the overall student support system at the .05 level. Different levels of education and work experience had no different opinions. 3) The guidelines for the management of the learner support system are that educational institutions should report the results, follow up, and help students who have conflict problems and forward them to their parents. or other related agencies regularly.

Keywords : Student care system, Student Affairs for Student Quarrel Problems PathumThani Provincial Vocational Education.

1. บทนำ

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีแผนการผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรีเพื่อให้การผลิตและพัฒนาากำลังคนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเน้นพัฒนาากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการ 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย [1] เพื่อผลิตนักเรียนสายอาชีพให้เพียงพอต่อตลาดแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล ในพุทธศักราช 2555-2569 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีการกำหนดนโยบายการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยรักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การลดปัญหาการออกกลางคัน จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก เน้นการเข้าถึงนักเรียนและผู้ปกครอง และกำหนดนโยบายเพิ่มสัดส่วนนักเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญ เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเพิ่มประมาณผู้เรียนสายอาชีพและสายสามัญจากสัดส่วน 50 : 50 เป็นสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพจะต้องอยู่ที่ 60 ขึ้นไป และสายสามัญ 40 พร้อมทั้งมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนอาชีวะ และการพัฒนาครูเพื่อให้การเรียนการสอนในสายอาชีพได้รับความน่าสนใจจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน [2] ซึ่งจากความต้องการกำลังคนสายอาชีพดังกล่าวทางสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษายังคงประสบปัญหาทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพอย่างต่อเนื่องในด้านปริมาณพบว่า จำนวนผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานยังคงน้อยกว่าความต้องการกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาของประเทศ ปัญหาด้านการอาชีวศึกษาที่คงอยู่วิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลมาจากปัจจัยหลักสำคัญ 3 ประการ ประการแรก คือ ด้านค่านิยมปริญญานิยม เป็นสิ่งที่เป็อุปสรรคอันดับสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ เพราะปัจจุบันผู้เรียนอาชีวศึกษาจำนวนมากไม่ได้เข้าสู่เส้นทางวิชาชีพตามที่ได้เรียนมาแต่กลับมุ่งสู่การศึกษาต่อในระดับปริญญา ถือเป็นความสูญเสียด้านการลงทุนที่รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการจัดการอาชีวศึกษา ประการที่สอง คือ ด้านภาพลักษณ์จากปรากฏการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นตามข่าวโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ที่นำไปสู่ความสูญเสีย ทั้งทรัพย์สิน ทั้งร่างกาย ไปจนถึงขั้นเสียชีวิต เป็นปัญหาเรื้อรังมายาวนาน ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองไม่มั่นใจ ในเรื่องความปลอดภัยในการจะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา [3] และประการสุดท้าย คือ ด้านระบบการจัดการศึกษาไทยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 [4] มีการจัดการศึกษาระบบ 6-3-3 คือ นักเรียนต้องศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา 6 ปี ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี [5] ทำให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในทันที จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีวศึกษาได้ทำการส่งเสริมภาพลักษณ์อาชีวศึกษา ทั้งในเรื่องการเรียนการสอน การทำกิจกรรม เพื่อสังคมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึก จิตอาสา เสียสละ รู้จักการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังผลตอบแทนให้นักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาทำให้สาธารณชนเป็นความสำคัญของการเรียนอาชีวศึกษา มาอย่างต่อเนื่องพร้อมเน้นการจัดการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาที่ให้ความสำคัญ การเรียน การสอนในรูปแบบทวิภาคีโดยการส่งนักเรียน นักศึกษา ออกไปฝึกประสบการณ์อาชีพในสถาน ประกอบการ มีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียน นักศึกษาทั้งในเรื่องของการแต่งกาย การพูด การเขียนหนังสือ การบอกเล่าเรื่องราวของสถานศึกษา หรือสาขาวิชาที่เลือกเรียนให้บุคคลอื่นได้รับทราบ เรื่องเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้การอาชีวศึกษา สร้างความเชื่อมั่น ให้เกิดกับผู้เรียน มุ่งสร้างผลดีกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดเป็นการ จัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม [6]

จากการวิเคราะห์ประเด็นหลักสำคัญเกี่ยวกับปัญหาด้านการอาชีวศึกษาโดยเฉพาะปัญหา การทะเลาะวิวาท ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีการประชุมแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา รวมถึงการยกระดับ การเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการประชุม คณะผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กรมกิจการพลเรือนทหารเรือ หน่วยบัญชาการต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่งโรงเรียนชุมพลทหาร กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมการขนส่งทางบก ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเน้นให้สถานศึกษาอาชีวศึกษากลุ่มเสี่ยงมีส่วนร่วมกิจกรรมมากขึ้น จัดให้มีการรวบรวม แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ไม่มี นโยบายการรับน้องใหม่ ให้อุบลเด็กที่ถูกศาลคุมประพฤติ [7, 8] พร้อมทั้งแจ้งมาตรการที่สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษารับนโยบายจากนายกรัฐมนตรี เพื่อเพิ่มการเฝ้าระวัง กำกับดูแล เข้มงวดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา รับทราบ ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ร่วมปฏิบัติตามคำสั่ง คสช.30/2559 เรื่อง มาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา [9] เพื่อให้การเพิ่มมาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดประชุมยกระดับการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา โดยมีผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้ว่า ราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการรักษาดินแดน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารกรมกิจการเด็กและ เยาวชน ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การ

ขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถานศึกษากลุ่มเสี่ยงภาครัฐและเอกชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา 50 แห่ง เข้าร่วมประชุม [10] เพื่อให้การเฝ้าระวังพฤติกรรม ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนทะเลาะวิวาทเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดตั้งศูนย์ความปลอดภัย เป็นหน่วยงานในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขึ้น พร้อมแบ่งการดูแลและป้องกันนักเรียนทะเลาะวิวาทออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มจตุจักร กลุ่มชัยสมรภูมิ กลุ่มอนุสรณ์สถาน กลุ่มสวนหลวง ร. 9 กลุ่มธนบุรี กลุ่มกรุงเก่า/อยุธยา และกลุ่มบางปะกง/แปดริ้ว และในกลุ่มอนุสรณ์สถานเป็นกลุ่มที่ประกอบด้วยวิทยาลัยทั้งสิ้น 15 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคโนโลยีปทุมธานี วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคัญบุรี วิทยาลัยเทคโนโลยีแหลมทอง วิทยาลัยเทคโนโลยีช่างฝีมือปัญจวิทยา วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเซนต์จอห์น วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ (ช่างกล ขส.ทบ.) โดยมุ่งวางแผนการแก้ไขปัญหาหรือส่งเสริมป้องกันความรุนแรงในนักเรียนอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน เน้นการสร้างเครือข่ายในจุดตรวจร่วม ค้นหาพฤติกรรมการยับยั้ง ไม่พกอาวุธ และการปลดอาวุธ แผนเผชิญเหตุ และการแก้ไขปัญหาแบบอนุสรณ์สถานโมเดล รวมถึงการหาข่าวและช่องทางการสื่อสารที่ฉับไวรวดเร็ว เพื่อการเฝ้าระวังและป้องกัน เนื่องจากพื้นที่จังหวัดปทุมธานี เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาเด็กและเยาวชน ช่วงวัย 16-18 ปี กระทำความผิดเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทมากที่สุด [11] รวมถึงภาพข่าวที่มีวัยรุ่นทะเลาะวิวาทในจังหวัดปทุมธานีที่มีมาอย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชน ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาที่อยู่บริเวณใกล้เคียงถึงความสูญเสียที่เกิดกับชีวิตและทรัพย์สินจากปัญหาการทะเลาะวิวาท รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เรื้อรังยาวนานของปัญหาการทะเลาะวิวาทของเยาวชนอันจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี จากปัญหาดังกล่าวอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประสบบัณฑิตนักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาท ได้นำแนวนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญเรื่องการยกระดับคุณภาพ การศึกษา ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มาบริหารจัดการโดยเน้นบทบาทการดูแลผู้เรียนและควบคุมป้องกันปัจจัยอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงเกี่ยวกับผู้เรียน ลดปัญหายาเสพติด และบุหรี่ยาเสพติดในสถานศึกษา มีสถิติการทำร้ายร่างกายลดลง มุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษา มีงานทำ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขรวมถึงสร้างค่านิยมที่ดีให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยได้นำระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีการดำเนินการสำคัญใน 5 ด้าน เข้ามาดูแลผู้เรียน คือ 1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และ 5) ด้านการส่งต่อผู้เรียน เพื่อให้ครูที่ปรึกษาและครูประจำวิชาได้ดูแลผู้เรียนในระบบอาชีวศึกษา ให้สามารถเรียนจบ มีงานทำ ป้องกันปัญหาทะเลาะ

วิวาท และใช้เป็นแนวทางในการปรับภาพลักษณ์ของการบริหารสถานศึกษา ในด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และป้องกันปัญหาที่เกิดจากการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

2.3 เพื่อศึกษาเสนอแนะแนวการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

3. สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อหาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัย ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 280 ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 154 คน วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี จำนวน 77 คน และวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จำนวน 49 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม จำนวน 162 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัย ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 89 คน

วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี จำนวน 45 คน และวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จำนวน 28 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางเครชีและมอร์แกน [12] กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี เน้นผู้บริหารสถานศึกษาที่เคยปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายพัฒนานักเรียนนักศึกษา

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนานักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกผู้เรียน และ 5) ด้านการส่งต่อผู้เรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนานักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกผู้เรียน และ 5) ด้านการส่งต่อผู้เรียนมีลักษณะเป็นคำตอบแบบปลายเปิด

4.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนานักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ให้ครอบคลุมเนื้อหา และตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนานักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท [13] คือ

5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด หรือตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หรือร้อยละ 79-79

3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง หรือร้อยละ 60-69

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย หรือร้อยละ 50-59

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด หรือต่ำกว่าร้อยละ 50

4) นำแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประเมินผลตามสภาพจริง จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องของภาษา ความสมบูรณ์ครบถ้วนตามนิยามของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หาค่า IOC (Index of Item - Objective Concurrence) โดยค่า IOC ของข้อคำถามทั้งฉบับ ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาในทุกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95

5) นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 30 คน เนื่องจากเป็นวิทยาลัยเทคนิค ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ความเที่ยงทั้งฉบับได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) เท่ากับ .93 ซึ่งถือว่ามีความคุณภาพและยอมรับได้ตามเกณฑ์คือ ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป

6) นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

7) นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

8) การหาความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่ามีค่าสูงกว่า .70 ถือว่ามีความคุณภาพและยอมรับได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

9) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และนำผลมาวิเคราะห์ ตามสมมติฐานการวิจัยต่อไป

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยขอทำหนังสือจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลและแบบสอบถามไปตามสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี พร้อมทั้งประสานงานในการนัดหมาย ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถามและนัดหมายเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3) ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามได้จำนวน 162 คิดเป็นร้อยละ 100 และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาทำการวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการศึกษานโยบายการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายชื่อ รายด้าน และในภาพรวมทุกด้าน

ผู้วิจัยได้ใช้มาตราส่วนประมาณค่า และเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยสำหรับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ [14] โดยกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

5 หมายถึง	มีความคิดเห็น	อยู่ในระดับมากที่สุด หรือตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
4 หมายถึง	มีความคิดเห็น	อยู่ในระดับมาก หรือร้อยละ 79-79
3 หมายถึง	มีความคิดเห็น	อยู่ในระดับปานกลาง หรือร้อยละ 60-69
2 หมายถึง	มีความคิดเห็น	อยู่ในระดับน้อย หรือร้อยละ 50-59
1 หมายถึง	มีความคิดเห็น	อยู่ในระดับน้อยที่สุด หรือต่ำกว่าร้อยละ 50

โดยมีเกณฑ์การแปลค่า ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษานโยบายการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ของครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ และตำแหน่ง ใช้สถิติการทดสอบค่า t-test (Independent Samples)

4) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

5) ข้อเสนอแนะแนวทางการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์ผลการประเมินจากค่าคะแนนต่ำสุดจากระดับความคิดเห็น 2 ข้อในทุกด้าน คือ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำแนกในภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	$\bar{X}$	SD	แปลค่า	ลำดับ
1	ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.47	0.52	มาก	1
2	ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.44	0.51	มาก	3
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	4.43	0.54	มาก	4
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.47	0.54	มาก	2
5	ด้านการส่งต่อผู้เรียน	4.33	0.54	มาก	5
ภาพรวม		4.43	0.48	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, $SD = 0.48$) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยอันดับแรก คือ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{x} = 4.47$, $SD = 0.52$) รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามสภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาแนวทางการบริหารงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฯ	ข้อมูลทั่วไป			
	เพศ	ระดับ การ ศึกษา	อายุ	ประสบการณ์ การทำงาน
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	0.13	0.13	0.06	0.23
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	0.03*	0.27	0.16	0.32
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	0.01*	0.63	0.08	0.12
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	0.01*	0.66	0.04*	0.09
5. ด้านการส่งต่อผู้เรียน	0.00*	0.13	0.00*	0.01*
ภาพรวม	0.00*	0.86	0.04*	0.10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีเพศ อายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา

จังหวัดปทุมธานี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการศึกษานโยบายการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 16 ปีขึ้นไป เพื่อใช้สำหรับเพิ่มข้อสนับสนุนในข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางคำถามที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อในทุกด้าน คือ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี สรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

หัวข้อ มีรายละเอียดข้อมูลของผู้เรียนที่ครบถ้วนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ และจัดให้มีการออกเยี่ยมบ้านผู้เรียนเป็นรายบุคคลครบ 100% แนวทางในการส่งเสริม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการดูแลผู้เรียนรายบุคคล จัดให้มีการออกเยี่ยมบ้านผู้เรียนเป็นรายบุคคลครบ 100% ในปีแรกที่เข้าเรียน ส่วนในปีอื่น ๆ ให้ทำการออกเยี่ยมบ้าน พร้อมปรับรูปแบบการเยี่ยมบ้านตามกลุ่มของผู้เรียน โดยกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่ต้องดูแลเป็นพิเศษให้ออกเยี่ยมบ้านและติดตามผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ปรับให้การออกเยี่ยมบ้านมีความยืดหยุ่นและคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ผู้ปกครอง และครูที่ปรึกษา เมื่อออกเยี่ยมบ้านแล้วควรทำข้อมูลของผู้เรียนให้เป็นระบบ จัดเก็บตามหัวข้อ ตามแบบฟอร์มที่สถานศึกษากำหนดโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูประจำวิชา สามารถนำข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน วางแผนการดูแลผู้เรียนในทุกด้าน

2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน

หัวข้อ ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองผู้เรียน และมีการคัดกรองผู้เรียนตามวิธีการที่ได้มาตรฐานโดยประเมินพฤติกรรมผู้เรียนตามแบบ SDQ (ประเมินตนเองที่ประเมินโดยครู ผู้ปกครอง และเพื่อน) พร้อมจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ แนวทางในการส่งเสริม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนและทำการคัดกรองผู้เรียนตามแบบ SDQ (แบบประเมินตนเอง แบบประเมินที่ประเมิน

โดยครู ผู้ปกครอง และเพื่อน) ตามวิธีการที่ได้มาตรฐานเพื่อทำการคัดกรองกลุ่มผู้เรียน และแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่ม มีปัญหาเพื่อใช้ประกอบการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมถึงป้องกันและแก้ไขปัญหผู้เรียนรวมถึงกำหนดกิจกรรม ในการช่วยเหลือและส่งต่อผู้เรียนตามวิธีการที่ได้มาตรฐาน

3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

หัวข้อ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ภายนอกสถานศึกษา และกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมกิจกรรม แนวทางในการส่งเสริมผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนด้วยการวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนให้ครบทุกด้าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสมัครใจ มีส่วนร่วมในการวางแผน และลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษาและสถานศึกษา

4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหผู้เรียน

หัวข้อ มีการจัดกิจกรรมที่ป้องกันและแก้ไขการเกิดปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการเผยแพร่ความรู้ให้ผู้เรียนทุกคนรู้จักการป้องกันตนเองในรอดพ้นจากการใช้ความรุนแรงหรือการทะเลาะวิวาทแนวทางในการส่งเสริม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหผู้เรียนตรงตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ควรจัดให้ผู้เรียน ผู้ปกครองและสถานศึกษามีส่วนร่วมกันออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นการพัฒนาทักษะชีวิตครอบคลุมความเสี่ยง 5 ด้าน คือ ความปลอดภัย การทะเลาะวิวาท สิ่งเสพติด สังคม และการพนันและมั่วสุมนอกจากนี้สถานศึกษาควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ วิธีการหลีกเลี่ยง การป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากการใช้ความรุนแรงหรือการทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อน หรือการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นให้กับผู้เรียน

5) ด้านการส่งต่อผู้เรียน

หัวข้อ มีการแจ้งผลการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทที่ได้ส่งต่อไปยังบุคคลหรือหน่วยงานอื่นให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ และมีการติดตาม ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทที่ถูกส่งต่อยังบุคคลหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ แนวทางในการส่งเสริม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผนในการช่วยเหลือและการส่งต่อผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนเป็นกลุ่มพิเศษที่ต้องกำหนดกิจกรรมในการช่วยเหลือด้วยการแก้ไขด้วยกิจกรรมทั่วไป ทางสถานศึกษาควรมีการกำหนดขั้นตอนในการส่งต่อด้วยการดำเนินกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวสามารถส่งต่อผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษเฉพาะทางได้ เช่น จิตบำบัด เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านพฤติกรรม ปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหาด้านพัฒนาการล่าช้า ปัญหาการมีอาการทางกายภาพเรื้อรังที่ไม่พบสาเหตุ และ

ปัญหาจากสิ่งแวดล้อมด้วยการให้ผู้เรียน ได้พูดคุยกับจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น พร้อมทั้งจัดทำแนวทางในการติดตาม ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทที่ถูกส่งต่อไปยังบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งมีการติดตามแจ้งผลการช่วยเหลือและการส่งต่อไปให้กับผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

6. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี อภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

6.1 การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันในทุกสถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอาชีวศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความเข้าใจองค์ประกอบตัวบ่งชี้ ขั้นตอนและวิธีการประเมิน และทำการประเมินการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอาชีวศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลการประเมิน มาพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการบริหารงานของสถานศึกษา ดังที่ [15] กล่าวว่า ระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาควรจัดการแบบมีส่วนร่วมและเพื่อพัฒนาให้เหมาะสม ควรมีการจัดทำคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนใน ควรมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหาร ครู สถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงเพื่อหาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา เกิดเหตุทะเลาะวิวาทแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทันทีเพื่อระงับเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่นอกจากนั้นสถานศึกษาควรสร้างเครือข่าย ตาสับปรดเฝ้าระวังในจุดเสี่ยงต่าง ๆ ที่กลุ่มนักเรียน นักศึกษารวมกลุ่มกัน และหลังเกิดเหตุทะเลาะวิวาทควรมีการเจรจาระหว่างสถาบันคู่กรณีเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท หาผู้รับผิดชอบก่อนเหตุการณ์จะลุกลามต่อไป นอกจากนั้นสถานศึกษาควรจัดทำแผนเฝ้าระวังเหตุและปฏิทินการดำเนินงาน และวิธีการป้องกันการทะเลาะวิวาท ของแต่ละสถานศึกษาให้ชัดเจน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันเฝ้าระวังตรวจสอบจุดเสี่ยงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เฝ้าระวังหน้าประตูสถานศึกษาในช่วงเช้าและช่วงเลิกเรียนจัดประชุมภาคีเครือข่ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นประจำทุกเดือน การบังคับใช้กฎหมาย ประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด หากพบผู้กระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายขั้นสูงสุด สร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา โดยถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และร่วมกันสอดส่องดูแล บุตรหลาน โดยเฉพาะเวลาเดินทาง ไป-กลับ เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ สำนวณเฝ้าระวัง และติดตาม ดูแลพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษาที่เสี่ยง

ต่อการกระทำผิดอย่างใกล้ชิด พร้อมจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง และทำแฟ้มประวัตินักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ให้ครูที่ปรึกษาออกตรวจเยี่ยมบ้าน นักเรียน นักศึกษาอย่างทั่วถึง และจัดทำคู่มือระบบดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา นอกจากนี้ [16] ยังได้กล่าวถึงมาตรการป้องกันปัญหาความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จากที่ได้ศึกษาจากสภาพปัญหาการใช้ความรุนแรงในอดีตถึงปัจจุบัน จากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคประชาสังคม และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ตรง ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในนักเรียนอาชีวศึกษานั้น เริ่มต้นจากครอบครัวในการเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย และการให้เวลากับบุตรหลาน วิธีการเลี้ยงดูที่ดีจะเป็นสิ่งที่หล่อหลอมพฤติกรรม อุปนิสัย ให้นักเรียนอาชีวศึกษามีสภาพจิตใจที่สมบูรณ์ หากนักเรียนอาชีวศึกษาคนใดที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดูมาอย่างดี จะซึมซับความรุนแรงของคนในครอบครัว จะส่งผลให้กลายเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา รวมถึงสภาพวัฒนธรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีนที่เป็นสังคมที่รักลูก ไม่เท่ากันก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่นักเรียนอาชีวศึกษาเก็บเป็นปมชีวิต ซึ่งนำมาสู่การใช้ความรุนแรงจากสภาพสังคมและเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก็ส่งผลถึงอารมณ์ พฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษาในยุคปัจจุบันที่มีอารมณ์ร้อน หงุดหงิดง่าย สมาธิสั้น และที่สำคัญคือมีกลุ่มรุ่นพี่ที่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อนักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มนี้ ในการปลุกฝังค่านิยมที่ผิดเดิม ๆ จนทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีปัญหารวมตัวกันจนเกิดการใช้ความรุนแรง เพื่อให้มาตรการการป้องกันปัญหาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นคือ มาตรการ 1 ดำรง 1 โรงเรียน มาตรการสุ่มตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ มาตรการเข้าวัดปฏิบัติธรรม มาตรการห้ามเข้า ใกล้เส้นทางเสี่ยง มาตรการสลายกลุ่มรุ่นพี่ รวมทั้ง [17] ได้นำเสนอกระบวนการปลุกฝังการยังคิดเพื่อแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของ นักเรียนของอาชีวศึกษาตามแนวพุทธ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา 2) เพื่อศึกษากระบวนการยังคิดตามแนวพุทธและจิตวิทยาร่วมสมัย 3) เพื่อเสนอกระบวนการปลุกฝังการยังคิดตามแนวพุทธ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า เกิดจากค่านิยม ประเพณี ระบบสัญลักษณ์ ทำให้เกิดแบบแผนของสังคมที่เป็นกลไกสำคัญต่อการเกิดขึ้น และดำรงอยู่ของการก่อเหตุทะเลาะวิวาท คือ การเกิดตัวตนแห่งสถาบัน รวมถึงการขาดการยังคิดที่มีต่อเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท 2) จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์ เป็นการเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละแนวความคิดทางพุทธจิตวิทยามุ่งศึกษาการพัฒนาตนเป็นการเรียนรู้และการปฏิบัติเพื่อไปสู่ความพอดีหรือการมีดุลยภาพของชีวิต มีความสัมพันธ์อันกลมกลืนระหว่างการเดินทางชีวิตของบุคคลกับสภาพแวดล้อมและมุ่งการกระทำตนให้มีความสุขด้วยตนเองโดยอาศัยปัจจัย 2 อย่างคือ ปรโตโมหะ หรือปัจจัยภายนอกซึ่งหมายถึงสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ และ สภาพแวดล้อมทางด้านบุคคล อันได้แก่ กัลยาณมิตร และโยนิโสมนสิการหรือกระบวนการคิดอันแยบคาย อันเป็นปัจจัยภายในที่มีความเกี่ยวข้องกับการฝึกใช้ความคิดอย่างถูกวิธี เป็นขั้นตอนสำคัญของการสร้างปัญญา และอาศัยการพัฒนาปัญญาตามหลักไตรสิกขา 3)

กระบวนการยังคิด ตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เมื่อพบว่า ควรใช้หลักพุทธธรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตคุณธรรม คือ ความสำนึกที่มั่นคงต่อหลักศีลธรรมทางศาสนา และการอยู่ร่วมกันอย่างเคารพ ศักดิ์ศรีของมนุษย์ด้านจิตสังคม หมายถึง สำนึกของการปฏิบัติหน้าที่การปฏิบัติตนในมิติที่ต้องสัมพันธ์กับคนทั้งใกล้ตัวและไกลตัว การเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม ด้านจิตสาธารณะ หมายถึง สำนึกในประโยชน์ สำนึกในผลกระทบที่พึงมีต่อสังคมและชุมชนโดยรวม ทั้งนี้โดยมีหลักปรัตติยและหลักโยนิโสมนสิการเป็นเครื่องมือการยังคิดเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาทเป็นหลักการพื้นฐานในจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับ [18] ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในการจัดการเกี่ยวกับ 1) สภาพการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ในสภาพที่ไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากไม่สะอาดและไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ยิ่งไปกว่านั้น หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งระดับชั้น ปวช. และปวส. ไม่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ สถานศึกษายังไม่ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่มุ่งป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในสถานศึกษา นอกจากปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาความยุ่งยากทางการเงินและงบประมาณยังก่อให้เกิดปัญหาทั้งต่อสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน นอกจากนี้ สถานศึกษายังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังในเรื่องปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน รวมทั้งไม่มีความร่วมมือกันอย่างแข็งขันและต่อเนื่องระหว่างสถานศึกษาและชุมชนเพื่อมุ่งแก้ปัญหาที่กล่าวมาแล้ว 2) ความพยายามที่จะพัฒนากลยุทธ์เพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ก่อให้เกิด 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ (1) กลยุทธ์พัฒนาผู้เรียนและศิษย์เก่าให้มีความเข้มแข็ง มีกลยุทธ์รอง 4 กลยุทธ์ (2) กลยุทธ์การจัดการศึกษาและการประสานงานซึ่งมีกลยุทธ์รอง 5 กลยุทธ์ (3) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพ และเทคโนโลยีมีกลยุทธ์รอง 7 กลยุทธ์ (4) กลยุทธ์การบริหารงบประมาณและบริหารทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งมีกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์ (5) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาร่วมกันมีกลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ทั้งนี้ มีวิธีการที่จะทำให้กลยุทธ์ประสบความสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน 85 วิธีการ

6.2 ผลการเปรียบเทียบการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามสภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

6.2.1 เพศ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เป็นเพศหญิงจะมีคุณลักษณะที่มีความอ่อนโยน นุ่มนวล ละเอียดย่อม และมีความห่วงใยใส่ใจ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษา

และครูที่เป็นเพศชายจะมีคุณลักษณะที่เข้มแข็ง จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ และรายด้านทุกด้าน มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสถาบันมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน และบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา สอดคล้องกับ [19] ในการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักศึกษาในการป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักศึกษา : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมค้นหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาอายุของอาจารย์ที่ทำการศึกษามีส่วนร่วมสำคัญในการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการป้องกันและการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาและแนวทางป้องกันปัญหาของอาจารย์

6.2.2 ระดับการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้านและเมื่อนำไปหาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และด้านการส่งต่อผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูในคุณวุฒิปริญญาโท เพ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้มีมุมมองและมีความเข้าใจในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ [19] ในการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักศึกษาในการป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักศึกษา : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมค้นหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักศึกษา ระดับการศึกษาของอาจารย์ที่ทำการศึกษามีส่วนร่วมสำคัญในการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการป้องกันและการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาและแนวทางป้องกันปัญหาของอาจารย์

6.2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้และเมื่อนำไปหาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแล

ช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป ในด้านการส่งต่อผู้เรียน และมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีความเข้าใจและมีเทคนิควิธีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นได้ตรงจุด สอดคล้องกับสอดคล้องกับ [17] ที่ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก ผู้บริหาร ครู สถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ในการพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน

6.2.4 ประสพการณ์การทำงานผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสพการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการศึกษานวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งต่อผู้เรียน เมื่อนำไปหาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสพการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการเป็นการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งต่อผู้เรียน มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสพการณ์การทำงานมากกว่า 16 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และเพิ่งผ่านประสพการณ์การเป็นวัยรุ่น ทำให้มีความกระตือรือร้น และมีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่น รวมทั้งเข้าใจการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวัยรุ่นมากกว่าว่าต้องมีวิธีการดำเนินงานอย่างไร สอดคล้องกับ [18] ในการศึกษาข้อมูลจากครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทะเลาะวิวาทโดยตรง จำนวน 32 คน ทำให้การเก็บข้อมูลที่ได้จากประสพการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน สามารถนำข้อมูลที่วิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เพื่อการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการและก่อให้เกิด 5 กลยุทธ์หลัก (1) กลยุทธ์พัฒนาผู้เรียนและศิษย์เก่า ให้มีความเข้มแข็ง มีกลยุทธ์รอง 4 กลยุทธ์ (2) กลยุทธ์การจัดการศึกษาและการประสานงาน ซึ่ง

มีกลยุทธ์รอง 5 กลยุทธ์ (3) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพ และเทคโนโลยี มีกลยุทธ์รอง 7 กลยุทธ์ (4) กลยุทธ์การบริหารงบประมาณและบริหารทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งมีกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์ (5) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษา ร่วมกัน มีกลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ทั้งนี้ มีวิธีการที่จะทำให้กลยุทธ์ประสบความสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน 85 วิธีการ ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและเป็นต้นแบบให้กับ สถานศึกษาอื่น ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

6.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดปทุมธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

6.3.1 ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัด อาชีวศึกษา จังหวัดปทุมธานีที่ควรเร่งดำเนินการจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดให้มีการ ออกเยี่ยมบ้านผู้เรียนเป็นรายบุคคลครบ 100% โดยมีการปรับปรุงแบบการเยี่ยมบ้านตามกลุ่มของ ผู้เรียน พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้เรียนกรอกข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบฟอร์มที่สถานศึกษากำหนดโดย ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ พร้อมทั้งการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งวางแผนการดูแลผู้เรียนในทุกด้าน โดยครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครู ประจำวิชา สามารถใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลของผู้เรียนรายบุคคลจากแหล่งเดียวกันได้

6.3.2 ด้านการคัดกรองผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดปทุมธานีที่ควรเร่งดำเนินการจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน และทำการคัดกรองผู้เรียนตามแบบ SDQ (แบบประเมินตนเอง แบบประเมินที่ประเมินโดยครู ผู้ปกครอง และเพื่อน) ตามวิธีการที่ได้มาตรฐานเพื่อทำการคัดกรองกลุ่มผู้เรียน และแบ่งกลุ่มผู้เรียน ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เพื่อใช้ประกอบการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมถึงร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และกำหนดกิจกรรม ในการช่วยเหลือและส่งต่อผู้เรียน ตามวิธีการที่ได้มาตรฐาน

6.3.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีที่ควรเร่งดำเนินการจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนด้วยการวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนที่ ครอบคลุมด้านทั้งกิจกรรมการเข้าค่ายเพื่ออบรมคุณธรรมจริยธรรม การปฐมนิเทศผู้เรียนให้มีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยการจัดการศึกษา-วิธีการเรียน การปรับตัว การอยู่ร่วมกับผู้อื่น แนวทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ การทัศนศึกษา รวมถึงการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยตามความสนใจและความสมัครของผู้เรียน ตลอดระยะเวลาที่ผู้เรียนศึกษาต่อภายในสถานศึกษา โดยในทุกกิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนควรได้รับ ความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเข้าร่วมกิจกรรม

6.3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีที่ควรเร่งดำเนินการจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนตรงตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ควรจัดให้ผู้เรียน ผู้ปกครองและสถานศึกษามีส่วนร่วมกัน ออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นการพัฒนาทักษะชีวิตครอบคลุมความเสี่ยง 5 ด้าน คือความปลอดภัย การทะเลาะวิวาท สิ่งเสพติด สังคม และการพนันและมั่วสุม นอกจากนี้สถานศึกษาควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ วิธีการหลีกเลี่ยง การป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากการใช้ความรุนแรงหรือการทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อน หรือการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นให้กับผู้เรียน

6.3.5 ด้านการส่งต่อผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีที่ควรเร่งดำเนินการจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนในการช่วยเหลือและการส่งต่อผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนเป็นกลุ่มพิเศษที่ต้องทำการกำหนดกิจกรรมในการช่วยเหลือได้ด้วยการแก้ไขด้วยกิจกรรมทั่วไป ทางสถานศึกษาควรมีการกำหนดขั้นตอนในการส่งต่อด้วยการดำเนินกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาครูแนะแนวสามารถส่งต่อผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษเฉพาะทางได้ เช่น จัดบำบัดเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านพฤติกรรม ปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหาด้านพัฒนาการล่าช้า ปัญหาการมีอาการทางกายภาพเรื้อรังที่ไม่พบสาเหตุ และปัญหาจากสิ่งแวดล้อมด้วยการให้ผู้เรียนได้พูดคุยกับจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น พร้อมทั้งจัดทำแนวทางในการติดตาม ช่วยเหลือ ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทที่ถูกส่งต่อไปยังบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งมีการติดตามแจ้งผลการช่วยเหลือและการส่งต่อให้กับผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน

6.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ด้านการส่ง

เสริมและพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

6.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และควรกำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนทำวิจัย ในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงผู้บริหาร สถานศึกษาควรหาวิธีการในการกระตุ้นชาวปัญญาของผู้ได้บังคับบัญชาให้หลากหลายวิธีการ

2) ข้อเสนอแนะเชิงบริหารงาน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำงานวิจัย ครั้งนี้ไปใช้อ้างอิงเพื่อปรับปรุงการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น และควรส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการวางแผน กำหนดแผนการทำงาน กำหนดการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ศึกษา แนวทางในการทำงานในรูปแบบใหม่ในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท รวมถึงชี้แนะแนวทาง วิธีการทำงาน สื่อสารข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ ให้บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจถึงกระบวนการ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาในทิศทางเดียวกัน

3) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึง การสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษา รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความกระตือรือร้นในการกำหนดมาตรการในการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษาเนื่องจาก สถานศึกษามีการเปิดรับนักเรียนนักศึกษาเข้าศึกษาต่อรายใหม่เป็นประจำทุกปี พร้อมทั้งจัดเตรียม และสนับสนุนให้ผู้ได้บังคับบัญชาใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

6.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของ ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีควรทำการศึกษา ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา ที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานี ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปป้องกันปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงจุดมากที่สุด

2) ควรวิจัยเกี่ยวกับมาตรการของสถานศึกษาและมาตรการทางด้านการ ใช้กฎหมายที่มีต่อการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีเพื่อให้มีแนวทางวิธีปฏิบัติต่อผู้เรียนที่เป็นเด็กหรือเยาวชนได้อย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย

3) ควรวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานีควรทำการศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อนำผลมาพิจารณาและพัฒนางานในฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมประชาสัมพันธ์. (2565). [ออนไลน์]. เร่งผลิตพัฒนากำลังคนสายอาชีวศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565] จาก <https://www.prd.go.th/th/content/page/index/id/95923>.
- [2] ไทยโพสต์. (2562). [ออนไลน์]. รมว.ศึกษาตั้งเป้าปรับสัดส่วนคนเรียนอาชีวะเป็น 60% ส่วนสายสามัญลดเหลือ 40%. [สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565] จาก <https://www.tcijthai.com/news/2019/12/current/9689>.
- [3] ขาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2555). [ออนไลน์]. การจัดการอาชีวศึกษา มุมมองและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา. [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2565] จาก file_5675a419453d96797844574c2fc53d59.pdf (onesqa.or.th).
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). [ออนไลน์]. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565]. จาก <https://www.moe.go.th/พรบ-การศึกษาแห่งชาติ-พ-ศ-2542/>.
- [5] กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [6] ไทยโพสต์. (2563). [ออนไลน์]. “ณรงค์” ลั่นเดินหน้าขับเคลื่อนอาชีวะ แบบธรรมดาไม่ได้ เพราะถูกวางตัวเป็นฟันเฟือง เศรษฐกิจชาติ. [สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565] จาก <http://www.thaipost.net/main/detail/74937>
- [7] กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). [ออนไลน์]. แก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท. [สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2565]. จาก <https://www.moe.go.th/แก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท/>.
- [8] กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). [ออนไลน์]. แนวทางแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาการประชุมแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวะ ครั้งที่ 1/2559. [สืบค้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2565]. จาก <https://www.moe.go.th/moe/th>.
- [9] สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2559). [ออนไลน์]. มาตรการในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษา [สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2565]. จาก www.vec.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/คำสั่ง-คสช-30.2559.pdf.

- [10] กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). [ออนไลน์]. สอศ.ประชุมเพิ่มมาตรการป้องกัน แก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท. [สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2565]. จาก <https://www.vec.go.th/ข่าว/บริหารจัดการข่าว/รายละเอียดข่าว/ tabid/103/ArticleId/15849/language/en-US/15849.aspx>.
- [11] กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2563). [ออนไลน์]. สถานการณ์การกระทำผิดของ“เด็กและเยาวชน” จากการเฝ้าระวังข่าวสารโดย ศปก.พม. ระหว่างวันที่ 6-8 กุมภาพันธ์ 2563. [สืบค้นเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2565] จาก <https://www.facebook.com/msoitety.phatthalung/photos/>.
- [12] Krejcie, R.V., and Morgan D.W. “Determining Sample Size for Research Activities.” Psychological measurement (1970) : 607-610.
- [13] Likert, Rensis A. (1961). “New Patterns of Management. New York : McGraw-Hill Book Company Inc.
- [14] ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ สุภมาส อังศุโชติ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS. ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- [15] เสถียร อุตวัต. (2560). [ออนไลน์]. ปัญหาการทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา. [สืบค้นเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2565] จาก <https://www.gotoknow.org/ posts/566591>.
- [16] อิศเรศวร ลักษณะพิเชษฐ์ และคณะ. (2562). มาตรการป้องกันปัญหาความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล : วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ 22 ฉบับที่ 2. 348-358.
- [17] พระภิกษุโณ ตสสนาโม (มีสมบัติ) (2560). กระบวนการปลูกฝังการยั้งคิดเพื่อแก้ปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาตามแนวพุทธ. ดุษฎีนิพนธ์ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- [18] สมพร ชูทอง. (2559). การพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- [19] ชินเจตา ศักดิ์เสมอพรหม. (2548). การมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักศึกษาในการป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักศึกษา : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ.มหาวิทยาลัยบูรพา.